

Bilag til Forst. t. L. om Kunstsmør.

mende fra Norge, Sverig, Rusland og Østerrøpovindserne og passerende danske Havne, navnlig Kjøbenhavn og Frederikshavn paa dets Vei til England.

Om end Produktionen her hjemme saaledes for Diebliffet ikke er særdeles betydelig, saa vil der i Indførselen og Tranfiteringen af Kunstsmør være tilstrækkeligt Smitsstof tilstede, til at vor Smørudførsel deraf kan inficeres, ligesom der jo ogsaa er Rimelighed for, at den hjemlige Produktion vil tage Fart, naar en Stigning i Smørpriserne bringer gunstigere Betingelser tilstede for dens Fremvæxt. Det gælder altsaa om her i Landet at tilveiebringe en saadan Ordning af det omhandlede Forhold, at Udlandet kan føle sig trygt med Hensyn til vor Smørudførsel, kan føle sig sikker paa, at hvad der kommer herfra under Navn af Smør, i Emballage og mærket som Smør, med Udseende som Smør, at det ogsaa virkelig er Smør. Ligeoverfor bebrageriff Færd af udenlandske Handlende og Fabrikanter, der, som berørt, benytte sig af det danske Smørs gunstige Stilling i England til at skaffe deres Kunstprodukter Indgang paa de engelske Markeder ved at stemple Varen som dansk Smør, staa vi magtesløse, medmindre de fremmede Regjeringer gennem Forestillinger fra det danske Udenrigsministerium maatte kunne bevæges til at stride ind imod de stedfindende Misbrug.

Ligeoverfor den overhaandtagende Konkurrence med Kunstsmør paa det engelske Marked kunne vi kun virke ved Exemplets Magt.

Den sikkest virkende Forholdsregel, som kunde træffes, vilde være et, af en effektiv Kontrol støttet, almindeligt og ubetinget Forbud imod at fabrikere, sælge eller indføre Kunstsmør. Saafremt det var godtgjort eller kunde godtgjøres, at Kunstsmørret var et for den menneskelige Organisme stadeltigt Produkt, eller i alt Fald at det som Næringsmiddel var væsentlig mindre værdifuldt end ægte Smør, vilde man vel næppe betænke sig paa at udstede et saadant Forbud. Tiden, i hvilken Kunstsmørret har eksisteret som et almindeligt anvendt Næringsmiddel, er imidlertid endnu for kort til, at Videnskaben har kunnet komme paa det Kene med, hvilken Virkning det har paa den menneskelige Organisme, at Kunstsmør indgaar som Næringsmiddel i Smørrets Sted. Men uagtet der saaledes endnu ikke haves Beviser for, at Kunstsmør er usundt, tør det dog sikkert antages, at det — i hvert Fald for Børn og Menneker med svagelig Konstitution — ikke kan gjøre samme Nytte for Ernæringen som Smør, dels fordi det paa Grund af dets fysiske Egenskaber ikke er saa let fordøieligt som Smør, idet de i Kunstsmør indeholdte Fedtstoffer (Talg, Svinefedt o. L.) ikke ere og ikke kunne blive saa stærkt emulserede som Fedtstofferne i Smør, og dels fordi der i Kunstsmør mangler visse Fedtstoffer, som findes i Smør, og som utvivlsomt have deres fysiologiske Betydning. Om Hensynet hertil maatte være af den Vægt, at der dermed kan motiveres et Totalforbud mod Kunstsmør, skal man ganske henstille, idet man dog ikke skal undlade at henlede Opmærksomheden paa det Betænelige i helt at forbyde Brugen af et Næringsmiddel, for hvis Stadelighed der ikke er ført Bevis, og som allerede har vundet en vis Hævd og paa Grund af den billige Pris, hvortil det kan leveres, kan have Betydning for den fattigere Befolkning. Det burde ogsaa her være at tage i Betragtning, at man som alt beviser med de Foranstaltninger, man træffer, foruden det nærmest liggende Formaal, tillige maa have for Øie muligen at kunne paavirke Udlandets Lovgivningsarbejde paa dette Omraade i en for os ønskelig Retning, hvilket maa ske nok tør ventes opnaaet, naar henses til den Rolle, Loven af 1ste April 1885 alt har spillet i saa Henseende. Men denne Side af Sagen vil utvivlsomt ingen Betydning faae, hvis man bestemmer sig for et Totalforbud, det et saadant Forbud, for hvilket der iøvrigt synes at være overveiende Stemning i landøkonomiske Kredse, og for hvilket maaste Udskilligt kunde tale i et Land som Danmark, der væsentlig har at tage Hensyn til Smør-afsetningen i Udlandet, sikkert ikke vilde blive accepteret som en følgeværdig Forholdsregel f. Ex. i England, der fortrinsvis er smørkonsumerende.

Naar man, uden at ville gaa saa vidt som til at udstede et almindeligt Forbud, vil træde op med Virkning imod Kunstsmørret, maa der etableres en Kontrol med dette Produkt fra dets Fremkomst i Fabrikkerne paa dets Vei gennem de Handlendes Sægre og Butiker, indtil det naaer Konsumenterne, og Kontrollen maa støttes og gøres effektiv ved en Række af saadanne Forholdsregler, som ere egnede til paa ethvert Punkt at holde Kunstsmørret i Afstand fra Smørret, uden at dog Kunstsmørret derved berøves Betingelserne for at kunne eksistere i Kraft af dets egne Egenskaber, men uden Støtte af den Vigtighed, som det formaar at give sig med Smør.

Kontrollen maa paa Grund af det hele Forholds vanskelige Karakter være en særlig. De almindelige Politimyndigheder vilde her ikke være tilstrækkelige, dels fordi der